

Kapındaki Köpek

– GAFİL · 02 Temmuz 2021

KAPINDAKİ KÖPEK

Bir yaz gecesindeyim, ruhum üşüyor.
Dışarıda tatlı esen meltem,
İçimde ise fırtınalar kopuyor.
Serseri dolaşıyorum sokaklarda.
Yürümüyorum adeta, ayaklarım çekiştiriyor beni.
Yine kapındayım işte!
İsteyerek mi geldim?
Bir deniz, bir saman çöpünü nasıl kıyıya atarsa öyle...

*****

Bakışların arasında kapında havlayan köpek...
Islanmış yağmurlarda,
Sırılsıklam kesilmiş.
Şimşekler çakerken sayılır kemikleri.
Titrek bacakları, titrek kolları...
Cılız çıkar sesi.
Çirkin mi çirkin ve necis...
Üstündeki sinekleri kovmaktan aciz.
Lütfedersen şanımdan,
Kemik atarsan önüne sevinir elbet.
Taş atarsan adaletinden...
Bilir ve gocunmaz.

*****

Kapında havlayan ürkek bakışımla,
Korku dolaşır damarlarımda.
Sahipsiz ve kimsesiz...
Kimsesizlerin kimsesine geldim tam da...
En umutsuz ve en çaresiz ve en aciz...
Tırnaklarımla bekledim kapında.
Gecelerce, gündüzlerce...
Günlerce, aylarca...
Sadık bir köpek gibi...
Evcil ve sevimli gibi...
Aşkından yanmış da tutuşmuş gibi...
Bekledim işte.

Ta ki attığın kemiği kapana kadar,

Bekledim.

Ya sonra ?

Kuyruğunu kıştırıp bacaklarının arasına

Koşarak kaçtım.

Nereden geldiysem oraya...

Koşarak kaçtım.

GAFİL

02.07.2021